

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/59/2020
Identifikačné číslo spisu: 6218010144
Dátum vydania rozhodnutia: 18.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6218010144.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Š. Š. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2020 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Veselého proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. apríla 2019, sp. zn. 5To/16/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. Š. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 10. decembra 2018, č. k. 3T/47/2018-226 (v spojení s opravným uznesením okresného súdu z 27. mája 2019, č. k. 3T/47/2018-256), uznal obvineného Š. Š. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že v období od začiatku mesiaca júl 2016 do konca mesiaca august 2016 za obcou Ž. v smere do obce A. po pravej strane porastu č. XXX, XXX a XXX na parc. reg. „C“ č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX, patriacej do k. ú. I., ktoré pozemky patria do lesného fondu nariadil bez oprávnenia vypílenie živých stromov rôzneho priemeru dreviny, hlavne cer, hrab a agát, osobám, ktoré si na túto prácu najal v rozsahu najmenej 348,86 prn, takto nachystanú drevnú hmotu zväžal nákladným motorovým vozidlom Praga V3S na skládku ku ceste, kde ho následne odpredával neznámym osobám, čím pre štátny podnik Lesy Slovenskej republiky so sídlom v Banskej Bystrici, odštepny závod Levice, IČO: 36 038 351, spôsobil škodu odcudzením v celkovej výške 15.832,40 eur.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku („Tr. por.“) bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Lesy Slovenskej republiky š. p. so sídlom v Banskej Bystrici, odštepny závod Levice, škodu vo výške 15.832,40 eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 2. apríla 2019, sp. zn. 5To/16/2019, zamietol podľa § 319 Tr. por. Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 29. apríla 2019 a jeho obhajca 26. apríla 2019.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal dovolanie obvinený Š. Š. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Veseleho podaním z 3. apríla 2020 (doručeným 7. apríla 2020, č. l. 259 - 304), pričom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že dotknutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. apríla 2019, sp. zn. 5To/16/2019, bol v neprospech obvineného porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) Tr. por. s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i), ods. 3 Tr. por., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uvedené uznesenie krajského súdu a aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. V úvode podaného dovolania bolo zrekapitulované trestné konanie v tejto veci od vydania uznesenia o vznesení obvinenia až po rozhodnutie krajského súdu o odvolaní obvineného s tým, že predmetným odsúdením a porušením zákona bolo podľa dovolateľa zásadne ovplyvnené jeho postavenie podľa § 371 ods. 5 Tr. por. V dovolaní boli dovolateľom výslovne uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por. s tým, že v sumáre vytýkané pochybenia dovolateľ zhrnul nasledovným spôsobom:

- a) ohliadka na mieste samom bola vykonaná nezákonným spôsobom pred začatím trestného stíhania, bez prítomnosti obvineného, ako aj nestranej osoby, pričom sa tam nachádzal len policajt a pracovník poškodeného a teda výsledky takejto ohliadky na základe vizuálneho kontaktu sú spochybniteľné,
- b) odborné vyjadrenie vykonala osoba, ktorá má priamy vzťah k poškodenému a ktorá dokonca v uvedenej lokalite ťažila a teda je logické, že mala byť vylúčená z akýchkoľvek konaní týkajúcich sa údajného vyčíslenia škody,
- c) ak mali byť vyrúbané stromy, tak mala byť hodnotená škoda, pokiaľ sa týka hodnoty jednotlivých stromov a nie cena guľatiny, ktorá bola už spracovaná,
- d) nebol zistený ani jeden odberateľ drevnej hmoty, ktorému by mal obvinený takúto drevnú hmotu predat' a získať tým majetkový prospech,
- e) dôkazy súdy vyhodnotili výlučne v neprospech obvineného, pričom neprihliadli na zásadu v prípade pochybnosti v prospech obvineného (in dubio pro reo),
- f) boli zamietnuté dôkazy navrhované obhajobou na zabezpečenie objektívneho znaleckého posudku vo veci samej a zistenie skutočného rozsahu ťažby dreva neoprávnenými osobami,
- g) súdy prijali princíp tzv. kolektívnej viny, kde v uvedenej lokalite mali ťažiť viacerí občania, ktorí sa tam aj pohybovali a celý údajný úbytok drevnej hmoty bol pripísaný len jednej osobe,
- h) súd uviedol nesprávne v rozsudku, že k takémuto výrubu malo dôjsť v mesiaci júl 2016 do konca mesiaca august 2016, pričom bolo preukázané, že ťažba bola vykonávaná aj v mesiaci september,
- i) súdy vôbec do rozhodnutia vo veci samej neuviedli ako sa vysporiadali s výpoveďou svedka P. L.,
- j) ohľadne ohliadky neexistuje žiadna obrazová alebo záznamová dokumentácia, ktorá by deklarovala, že to, čo bolo vykonané na ohliadke, je pravdou a takýto dôkaz súd uznať nemal a v tomto smere by došlo k spochybneniu celého obvinenia.

Ďalej dovolateľ namietol, že okresný súd a krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach nesprávne vysporiadali s vykonanými dôkazmi, nesprávne ich interpretovali a použili ich len v neprospech obvineného, resp. krajský súd vo svojom rozhodnutí použil len argumentáciu okresného súdu, čím došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. por. Dovolateľ poukázal, že nie je úlohou obvineného preukazovať svoju nevinu, ale je úlohou obžaloby preukázať vinu obvineného. Podľa dovolateľa sa okresný súd nepresvedčivo vysporiadal s námietkami ohľadom obžaloby, niektoré dokonca úplne opomenul zdôvodniť a taktiež nedostatočne odôvodnil to, akými úvahami sa správal pri preukazovaní dokázaných skutočností pri rozhodovaní o vine a náhrade škody a túto námietku krajský súd pokladal za nedôvodnú a bol opačného názoru, čo podľa dovolateľa nekorešponduje so skutočnosťou, pričom následne dovolateľ poukázal na výpovede svedkov G. a X., ku ktorým uviedol svoje výhrady s tým, že títo neuviedli, že by sa výrub dreva mal vykonať na daných parcelách a súd sa nevysporiadal s rozpormi v ich výpovediach ohľadom toho, o aké stromy sa jednalo, kedy sa pílili, koľko sa vypílilo, kedy sa odvážalo drevo a aké osoby boli prítomné pri tom s tým, že ich výpovede

podľa dovolateľa vyvrátili svedkovia L., Š., Q. a A., ktorým súdy neuverili, avšak neuviedli dôvody takého postupu, čím došlo k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom a súdy neuplatnili zásadu voľného hodnotenia dôkazov a odmietli sa týmito dôkazmi v prospech obvineného zaoberať. Podľa dovolateľa sa v obžalobe uvádza, že obvinený mal nariadiť bez oprávnenia vypílenie živých stromov nekonkretizovaným osobám a súdy neuviedli, ktorým osobám a ktoré osoby mali túto činnosť vykonávať, ako aj komu mal obvinený drevo predávať a z toho hľadiska sú rozhodnutia nejasné, neurčité a nezrozumiteľné.

Dovolateľ uviedol, že na daných pozemkoch sa vykonávala ťažba, samovýrub nehruvia aj v jesenných termínoch v roku 2016 s tým, že lesný hospodár chodil na dané miesto a nelegálny výrub si nevšimol a nie je zrejmé, ako súdy mohli ustáliť, že obvinený dal pokyn na výrub tohto lesného porastu v uvedenom objeme, od čoho sa odvíja aj výpočet výšky náhrady škody a poukázal, že z odborného vyjadrenia nie je zrejmé, akým spôsobom bola vypočítaná výška škody a prečo sa vychádzalo z jednotky priestorový meter a nie z jednotky meter kubický s tým, že nie je zrejmé, či bola zohľadnená kvalita dreva, aktuálny cenník a prečo neboli odpočítané náklady na ťažbu, pričom poukázal, že v priebehu konania bol rôznym spôsobom uvádzaný objem vyťaženého dreva. Pri posúdení objemu takého dreva je podľa dovolateľa neprípustné, aby sa vychádzalo z obhliadky poškodeného, ktorý mal určiť, že stromy boli podľa pňa vypílené v letných mesiacoch, kde uvedené by objektívne mohol ustáliť len znalec. Odborné vyjadrenie vypracovala osoba, ktorá je v priamom vzťahu s poškodeným, pre ktorého vykonávala spoločnosť T. s. r. o. práce rôzneho charakteru a je vylúčená objektívnosť a nestrannosť vypracovania odborného vyjadrenia.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Veľký Krtíš písomným podaním z 18. augusta 2020, doručeným 19. augusta 2020 (č. l. 315 - 316), podľa ktorého si prokurátor právny názor vyjadrený v dotknutom rozsudku okresného súdu v spojitosti s uznesením krajského súdu v plnom rozsahu osvojuje a odsudzujúce rozhodnutie považuje za zákonné a spravodlivé a navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por., nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania. Prokurátor k uplatneným dovolacím dôvodom zo strany dovolateľa uviedol, že

- dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vôbec nie je naplnený, pretože neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by v prejednávanej veci odôvodňovala porušenie práva na obhajobu a takúto skutočnosť dovolateľ ani nevyslovil a prokurátor je toho názoru, že súdy sa dostatočne vysporiadali so všetkými dôkazmi a rozpormi vo výpovediach svedkov,
- v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolateľ bližšie nekonkretizuje, ktoré dôkazy mali byť podľa neho vykonané súdom nezákonným spôsobom,
- v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. sa dovolateľ bližšie k tomuto dôvodu nevyjadril a ani neuviedol, ktoré právne posúdenie zistených skutkov je nesprávne a ani nekonkretizuje, ktoré hmotnoprávne ustanovenie bolo nesprávne použité.

Prokurátor sa vo vyjadrení osobitne vyjadril k dovolateľom uvádzanej nezákonnosti vykonania obhliadky miesta činu, odbornému vyjadreniu ohľadom stanovenia výšky spôsobenej škody a niektorým ďalším dovolateľom namietaným skutočnostiam (nezisteniu odberateľov drevnej hmoty, k vyhodnoteniu dôkazov a k nevykonaniu znaleckého skúmania).

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 14. septembra 2020. Po jeho doručení bolo vyššie uvedené vyjadrenie Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš k dovolaniu zaslané dovolacím súdom obvinenému, keďže tak neurobil okresný súd (uvedené vyjadrenie zasielal len obhajcovi obvineného a poškodenému).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo <., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V prípade dovolateľom uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva.

V prejednávanej veci dovolateľ namietal porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom tým, že súdmi neboli akceptované jeho návrhy na vykonanie dôkazov, že neuviedli, z akého dôvodu neuverili svedeckým výpovediam, ktorými boli vyvrátené výpovede svedkov, z ktorých súdy vychádzali pri uznaní viny obvineného, resp. že sa súdy odmietli zaoberať dôkazmi v prospech obvineného a že sa riadne nevysporiadali s námietkami obhajoby a nedostatočne zdôvodnili, akými úvahami sa spravovali pri preukázaní dokázaných skutočností ohľadom viny a náhrade škody s tým, že krajský súd použil argumentáciu okresného súdu.

Dovolací súd k tomu uvádza, že právo navrhovať dôkazy patrí medzi základné práva obvineného (§ 34 ods. 1 Tr. por.). Je však na posúdení súdu, aby rozhodol, ktoré z dôkazov navrhovaných procesnými stranami vykoná, pričom pri tomto svojom rozhodovaní je obmedzovaný zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci v tom smere, že pokiaľ má súd za to, že dôkazy získané z vykonaných dôkazných prostriedkov sú dostatočné na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nie je povinný vykonať ďalšie stranami navrhované dôkazné prostriedky, a teda procesné strany majú síce právo navrhovať dôkazy, ale tomuto právu nezodpovedá povinnosť súdu všetky navrhované dôkazy aj vykonať (k tomu primerane R 7/2011, R 14/2015-II.). Vo svojich meritórnych rozhodnutiach okresný súd (na stranách 4 až 6) a krajský súd (na stranách 2 až 4) uviedli konkrétne dôkazy, o ktoré opierajú skutkové zistenia, akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov a právne úvahy, ktorými sa spravovali pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny, ako aj, ako sa vyrovnali s obhajobnými vyjadreniami a bol tiež zdôvodnený výrok týkajúci sa náhrady škody. V tomto ohľade teda boli námietky dovolateľa vyhodnotené za nedôvodné a meritórne rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu, ktoré je potrebné považovať z pohľadu predmetu konania za jeden celok (preto nie je nezvyčajné, aby krajský súd ako odvolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal na skutočnosti a závery z rozsudku okresného súdu ako prvostupňového súdu), dali odpovede na všetky relevantné otázky nastolené stranami v konaní a s tvrdením dovolateľa o nedostatočnosti zdôvodnenia a úvah v nich sa dovolací súd nestotožnil.

Dovolací súd pritom zo spisu zistil, že v konaní pred okresným súdom obvinený ani nenavrhol iné dôkazy, než ktoré boli vykonané, teda ani pribratie znalca, čo je zrejme aj z toho, že na hlavnom pojednávaní konanom 27. septembra 2018 obvinený cestou obhajcu žiadal len osobné vypočutie svedkov J. B. a P. L., k čomu došlo na hlavnom pojednávaní konanom 10. decembra 2018, pričom po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní 10. decembra 2018 (kedy bol aj vyhlásený okresným súdom rozsudok) už strany vrátane obvineného žiadne návrhy na doplnenie dokazovania neuplatnili ako to vyplýva z dotknutej zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 223) a podľa zápisnice o verejnom zasadnutí (č. l. 246) taký návrh nebol obvineným a jeho obhajcom výslovne uplatnený ani na verejnom zasadnutí krajského súdu pri rozhodovaní o odvolaní obvineného, pričom v písomnom odôvodnení jeho odvolania z 28. januára 2019 (č. l. 233 - 237) sa na poslednej strane iba uvádza, že „bolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní zistiť objektívne skutkový stav, vykonať znalecké dokazovanie nezávislým znalcom z príslušného odboru...“, z čoho vyplýva, že obvinený v súdnom konaní pred okresným súdom a krajským súdom ani výslovne nenavrhol vykonanie znaleckého dokazovania ohľadom určenia objemu drevnej hmoty, ktorá mala byť odcudzená a taký návrh bol obvineným cestou obhajcu uplatnený iba v prípravnom konaní pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu po skončení vyšetrovania 15. júna 2018 (č. l. 206), čo je z pohľadu podaného dovolania irelevantné a dovolateľ v tomto ohľade nesplnil zákonnú podmienku uvedenú vo vyššie citovanom § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorej dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. nemožno použiť, ak taká okolnosť bola dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v odvolacom konaní (samozrejme, že dovolateľ musel dotknutú okolnosť uplatniť po podaní obžaloby v súdnom konaní, keďže predmetom

dovolania podľa § 368 ods. 1 Tr. por. je súdne rozhodnutie a súdne konanie, ktoré mu predchádzalo).

Z uvedených skutočností je zrejmé, že k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v súdnom konaní nedošlo.

V prípade dovolateľom uplatnenému dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený.

Dovolateľ v prípade tohto dovolacieho dôvodu namietal nezákonnosť vykonanej obhliadky miesta činu a odborného vyjadrenia k hodnote a objemu odcudzenej drevnej hmoty.

Dovolací súd k obhliadke miesta činu uvádza, že podľa zápisnice (č. l. 117 - 123) bola táto obhliadka vykonaná orgánom činným v trestnom konaní (povereným príslušníkom Policajného zboru s kriminalistickým technikom) za prítomnosti zástupcu poškodeného a jej vykonaním došlo k začatiu trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por., čo je zrejmé z dotknutého uznesenia o začatí trestného stíhania (č. l. 1). Prítom zápisnica o obhliadke obsahuje všetky relevantné náležitosti vrátane podrobného popisu predmetu obhliadky (vrátane popisu pňov jednotlivých vyrúbaných drevín s určením ich priemeru).

V tomto ohľade sú nedôvodné, resp. irelevantné námietky dovolateľa, že obhliadka bola vykonaná pred začatím trestného stíhania (išlo o neodkladný a neopakovateľný úkon, v prípade ktorého je možné začať trestné stíhanie), za neprítomnosti obvineného (v čase jej vykonania nebolo žiadnej osobe vznesené obvinenie, tak sa jej ani nemohla zúčastniť), resp. za neprítomnosti nestrannej osoby (Trestný poriadok pre vykonanie obhliadky prítomnosť nestrannej osoby nevyžaduje). Pokiaľ dovolateľ uvádza „spochybniteľnosť“ výsledkov obhliadky, tak k tomu neuvádza žiadny relevantný argument a týmto nemôže byť skutočnosť, že sa obhliadky zúčastnil zástupca poškodeného a samotná skutočnosť, že ohľadom obhliadky nie je v spise obrazová alebo záznamová dokumentácia (podľa zápisnice mala byť vykonaná fotodokumentácia miesta činu), nerobí tento úkon v trestnom konaní nepoužiteľným.

Dovolací súd ohľadom namietania odborného vyjadrenia k hodnote a objemu odcudzenej drevnej hmoty (č. l. 136 - 142) uvádza, že odborné vyjadrenie vykonala spoločnosť T. s. r. o. a je podpísané konateľom J. B. Z jeho obsahu a výsluchu konateľa na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že zistenie objemu a hodnoty odcudzenej drevnej hmoty bolo vypracované na základe zameraných pňov pri obhliadke miesta činu a tieto údaje dostal vyhotoviteľ odborného vyjadrenia od orgánu činného v trestnom konaní, pričom z jeho obsahu vyplýva, ako došlo k výpočtu hodnoty odcudzenej dreviny (členenie podľa druhu dreviny, sortimentu, množstva v m³ a hodnoty na m³). V tomto ohľade dovolací súd poukazuje, že J. B. bol na návrh obhajoby osobne vypočutý na hlavnom pojednávaní a obvinený, resp. jeho obhajca mal možnosť zisťovať a pýtať sa na prípadné nejasnosti, neúplnosť alebo inú nezrovnalosť v predloženom odbornom vyjadrení, a preto poukazovať teraz, že nie je zrejmé, či bola zohľadnená kvalita dreva, aktuálny cenník a prečo neboli odpočítané náklady na ťažbu, je irelevantné, k čomu dovolací súd uvádza, že z obsahu odborného vyjadrenia a výsluchu jeho zhotoviteľa je zrejmé, že pri ohodnotení bol vzatý do úvahy druh dreviny a nebola hodnotená celospoločenská funkcia drevnej hmoty, pričom je absurdným v prípade krádeže dreva namietat, že mali byť zohľadnené náklady na ťažbu, ktoré mal mať v tejto súvislosti páchatel'.

Okresný súd a krajský súd sa v meritórnych rozhodnutiach podrobne zaoberali aj skutočnosťou, či toto odborné vyjadrenie je vypracované objektívne a nestranne, resp. či bolo vypracované nezaujatou osobou a dospeli k pozitívnemu záveru a dovolací súd nezistil také skutočnosti, ktoré by boli takého charakteru,

že by tento záver okresného súdu a krajského súdu o objektívnosti odborného vyjadrenia boli vecne nesprávne a v tomto smere odkazuje na argumenty uvedené v meritórnych rozhodnutiach okresného súdu a krajského súdu. Len samotná skutočnosť, že spoločnosť T. s. r. o., ktorej predmet činnosti je zameraný predovšetkým na ťažbu, približovania a manipuláciu s drevom, sa zúčastňuje cez verejné obstarávanie verejných súťaží, ktorých zadávateľom sú Lesy Slovenskej republiky š. p. a že mala ťažiť aj v dotknutej lokalite, neznamená, že je zaujatá a ňou vypracované vyjadrenie nie je objektívne. Napokon dovolateľ neuviedol, v čom konkrétne mali byť údaje a závery v odbornom vyjadrení vecne nesprávne a ak sa v pôvodnom konaní domnieval, že obsah odborného vyjadrenia je vecne nesprávny, nič mu nebránilo, aby si dal ako strana konania vypracovať iné (kontra) odborné vyjadrenie a toto predložil v súdnom konaní ako dôkaz.

Napokon pokiaľ dovolateľ namietal použitie v odbornom vyjadrení jednotky priestorový meter, a nie meter kubický, tak z obsahu odborného vyjadrenia vyplýva, že objem odcudzenej drevnej hmoty bol vyčíslený v jednotke meter kubický (spolu 348,86 m³) v celkovej hodnote 15.832,40 eur.

K dovolateľom uplatnenému dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd uvádza, že v jeho prípade je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň však podľa vyššie citovanej zákonnej dĺžky tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Teda dovolanie v tomto prípade neslúži na prípadnú revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Pokiaľ teda dovolateľ poukazuje na určité pochybenia, ktoré majú podľa neho spočívať v tom, že sa okresný súd a krajský súd nesprávne vysporiadali s vykonanými dôkazmi, nesprávne ich interpretovali a použili dôkazy len v neprospech obvineného, nepoužili zásadu v pochybnosti v prospech obvineného a malo dôjsť k porušeniu zásady voľného hodnotenia dôkazov, resp. nemal byť riadne zistený skutkový stav a bola nesprávne vyhodnotená dôkazná situácia poukázaním na konkrétne dôkazné prostriedky a skutočnosti z nich vyplývajúce (ustálenie skutkového stavu z pohľadu, že obvinený dal pokyn na výrub v danom objeme a v danom čase, hodnotenie svedeckých výpovedí G. a X. a naproti nim svedeckých výpovedí L., V., Q. a A., nezistenie odberateľov drevnej hmoty, spôsob vyhodnotenia škody), tak uvedené sa práve týka skutkového stavu zisteného v pôvodnom konaní, ktorý však dovolací súd v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže v tomto smere skúmať, meniť ani hodnotiť (skutkový stav je vždy výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania). Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu jeho nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), a teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku meritórneho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane k tomu R 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). V tomto prípade však obvinený v rozpore s uvedeným uplatňuje práve námietky charakteru skutkového, ktoré nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolateľ v dovolaní neuvádza konkrétne dôvody, resp. pochybenia ohľadom toho, že by skutková veta meritórneho rozhodnutia nezodpovedala jej právnomu posúdeniu a dovolací súd bez ich uplatnenia zo strany dovolateľa nemôže také skutočnosti posudzovať sám ex officio (§ 385 ods. 1 Tr. por., resp. § 374 ods. 1 Tr. por.).

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za irelevantnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním neboli splnené dôvody dovolania uplatnené dovolateľom ani iné dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.